

Wyrok z dnia 6 października 2000 r.

II UKN 23/00

Wypadek, jakiemu uległ lekarz w czasie sympozjum naukowego, na które udał się za zgodą zatrudniającego go szpitala w ramach płatnego urlopu szkoleniowego, jest wypadkiem przy pracy (art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, jednolity tekst: Dz.U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 ze zm.).

Przewodniczący SSN Maria Tyszel, Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk, Stefania Szymańska (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 6 października 2000 r. sprawy z powództwa Jadwigi G. przeciwko 1) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C., 2) Wojewodzie M. o uznanie zdarzenia za wypadek przy pracy, na skutek kasacji strony pozwanej - Szpitala Wojewódzkiego w C. od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 20 września 1999 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e

Sąd Rejonowy w Ciechanowie wyrokiem z 14 grudnia 1998 r. uznał zdarzenie jakiemu uległa powódka Jadwiga G. w dniu 13 czerwca 1997 r. za wypadek przy pracy. Sąd ustalił następujący stan faktyczny: Jadwiga G. zatrudniona była w Szpitalu Wojewódzkim w C. na stanowisku Ordynatora Oddziału Okulistycznego. Powódka otrzymała zaproszenie na sympozjum naukowe, które miało odbyć się w Centrum Zdrowia [...] w Ł. Dyrektor Szpitala wyraził zgodę na udział powódki w sympozjum. Zgodnie z ustaloną w takich przypadkach praktyką Jadwidze G. udzielony został płatny urlop szkoleniowy. Powódka nie otrzymała natomiast delegacji służbowej. W dniu 13 czerwca 1997 r. Jadwiga G. wchodząc do budynku Centrum Zdrowia [...] w Ł. zawadziła o krawężnik i upadła doznając urazu barku. Powódka wносиła o uznanie zdarzenia za wypadek przy pracy. Pozwany Szpital Wojewódzki w C. wносиł o odda-

lenie powództwa. O oddalenie powództwa wnosił też przypozywany w trybie art. 194 § 1 KPC Wojewoda C.

Sąd na podstawie zebranego materiału dowodowego uznał, że stan faktyczny w sprawie jest bezsporny. Różnica dotyczy natomiast oceny prawnej zdarzenia. Między stronami było bezsporne, że spełnione zostały dwie pierwsze przesłanki z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz.U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 ze zm.). Wymagało natomiast rozstrzygnięcia czy można uznać, że wypadek jakiemu uległa powódka pozostawał w związku z pracą. Sąd Rejonowy po rozpoznaniu sprawy udzielił na to odpowiedzi pozytywnej. Sąd stwierdził, że powódka, która pełniła w Szpitalu odpowiedzialną funkcję Ordynatora Oddziału, wyjechała na sympozjum w interesie pracodawcy i za jego zgodą. Każde uczestnictwo w tego rodzaju formie doskonalenia sprzyja podnoszeniu kwalifikacji zawodowych, co generalnie należy do obowiązków każdego lekarza. Wynika to zarówno z przepisów ustawy o zawodzie lekarza, jak i z obowiązującego w pozwanym szpitalu regulaminu pracy. Brak dokumentu – polecenia wyjazdu służbowego – nie ma żadnego związku z brakiem zgody pracodawcy na wyjazd szkoleniowy, a tym samym nie może pozbawiać pracownika uprawnień wynikających z ustawy o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 2 powołanej wyżej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w związku z pracą, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności w interesie zakładu pracy, nawet bez polecenia. Sąd powołał się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, który w wyroku z dnia 21 maja 1993 r., II UR 2/93, stwierdził: „Podnoszenie przez pracownika – nauczyciela, kwalifikacji na studium podyplomowym za zgodą zakładu pracy, może być rozważane jako wykonywanie czynności w interesie zakładu pracy w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych”. W niniejszej sprawie zgoda zakładu pracy wyrażona została poprzez udzielenie pracownicy płatnego urlopu szkoleniowego. W tym stanie rzeczy Sąd uznał powództwo za uzasadnione.

Od wyroku Sądu pierwszej instancji apelację złożył pozwany Szpital Wojewódzki w C. podnosząc zarzut naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię, w wyniku czego niewłaściwie zostało ustalone, że zdarzenie jakiemu uległa powódka jest wypadkiem przy pracy. Pozwany twierdził, że powódka uległa wy-

padkowi w drodze na symposium naukowe, co należy zakwalifikować jako wypadek w drodze do pracy.

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie uznał, że apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Okręgowy podkreślił, iż słusznie Sąd pierwszej instancji podniósł, że powódka udała się na symposium naukowe zorganizowane w Łodzi, aby tą drogą nabyć wiedzę o najnowszych wynikach badań i osiągnięciach medycyny. Udział powódki – lekarza i ordynatora – w symposium naukowym miał na celu podniesienie przez nią kwalifikacji zawodowych oraz umożliwienie przekazania pozyskanych informacji podległemu jej personelowi. Powódka pojechała na symposium za zgodą i aprobatą pozwanego, który udzielił jej na ten cel płatnego urlopu szkoleniowego. Wszystkie te okoliczności wskazują, że wyjazd Jadwigi G. na symposium naukowe należało potraktować jako wykonywanie przez nią czynności w interesie zakładu pracy w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Taki kierunek interpretacji prawa przy podobnych stanach faktycznych, jak w niniejszej sprawie, prezentuje orzecznictwo Sądu Najwyższego, jak np. powołany przez Sąd pierwszej instancji wyrok z dnia 21 maja 1993 r., II UR 2/93, a także wyrok z 27 lutego 1979 r., III PR 16/79. Do wypadku doszło poza normalnym miejscem pracy powódki, tj. Szpitalem Wojewódzkim w C. na terenie Centrum Zdrowia [...] w Ł., gdzie zorganizowane zostało symposium naukowe i dokąd udała się powódka w ramach płatnego urlopu szkoleniowego. Z tych względów Sąd oddalił apelację jako bezzasadną.

W kasacji wniesionej przez Szpital Wojewódzki w C. zarzucono naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a mianowicie art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych przez przyjęcie, że zdarzenie jakiemu uległa powódka jest wypadkiem przy pracy. Z tych powodów kasacja domaga się zmiany zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego ad 1 kosztów procesu, w tym kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zdaniem Szpitala Wojewódzkiego w C. Sąd Okręgowy naruszył prawo materialne przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a mianowicie art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy wypadkowej z 1975 r. przez to, że przyjął, iż wyjazd Jadwigi G. na symposium naukowe należało potraktować jako wykonywanie przez nią czynności w interesie zakładu pracy w rozumieniu powołanego przepisu, podczas gdy uległa ona wypadkowi w drodze na symposium naukowe, na czas którego Szpital udzielił jej urlopu szkoleniowego. W tym stanie rzeczy przedmiotowy wypadek należało zakwalifikować jako wypadek w drodze do pracy, w związku z czym roszczenie jej powinno być skierowane przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych - zgodnie z art. 41 ust. 4 powołanej ustawy wypadkowej. Za takim stanowiskiem przemawia orzecznictwo Sądu Najwyższego przytoczone przez J. Broła w Komentarzu do przepisów ustawy o świadczeniach rentowych i odszkodowawczych z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych, Zielona Góra 1991, str. 26.

W świetle tak postawionego zarzutu należy przyjąć, iż pozwany Szpital nie kwestionuje ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego wyroku, mianowicie, że udział Jadwigi G. - lekarza i ordynatora - w symposium naukowym miał na celu podniesienie przez nią kwalifikacji zawodowych i umożliwienie przekazania pozyskanych informacji podległemu jej personelowi oraz że pojechała ona na nie za zgodą i aprobatą pozwanego Szpitala, który udzielił jej na ten cel płatnego urlopu szkoleniowego. Nie jest także kwestionowane, że do wypadku doszło poza normalnym miejscem wykonywania pracy przez powódkę, tj. Szpitalem Wojewódzkim w C., na terenie Centrum Zdrowia [...] w Ł., a więc w miejscu, w którym zostało zorganizowane symposium szkoleniowe.

W świetle tak ustalonego stanu faktycznego sprawy Sądy obu instancji trafnie przyjęły, że wypadek jakiemu uległa Jadwiga G. należy zakwalifikować jako wypadek przy pracy w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy wypadkowej z 1975 r. Zdarzenie to wyczerpuje bowiem wszystkie elementy definicji wypadku przy pracy, w tym związek zdarzenia z pracą. Wyjazd powódki na symposium naukowe należy zatem potraktować jako wykonywanie przez nią czynności w interesie zakładu pracy, a to stosownie do powołanego wyżej przepisu, co jest także zgodne z powołanym przez Sądy orzecznictwem Sądu Najwyższego, a szczególnie ze stanowiskiem wyrażonym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1993 r., II UR 2/93, z czym zgadza się skład orzekający w niniejszej sprawie. Dlatego kontynuując ten kierunek orzecznictwa należy, uwzględniając stan faktyczny niniejszej sprawy, stwierdzić, iż wypadek,

jakiemu uległ pracownik – lekarz na terenie Centrum Zdrowia [...] w Ł., dokąd udał się na symposium naukowe, za zgodą zatrudniającego go Szpitala w ramach płatnego urlopu szkoleniowego, jest wypadkiem przy pracy (art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy wypadkowej z 1975 r.). Powoływane w kasacji orzeczenia Sądu Najwyższego, przytoczone w Komentarzu opracowanym przez J. Broła, nie są adekwatne do stanu faktycznego występującego w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy uznał, iż kasacja pozbawiona jest usprawiedliwionych podstaw, w związku z czym podlega oddaleniu na mocy art. 393¹² KPC.

=====